

Nagy-Babos Tamás

ÜNNEP

*„Egy más időbe süllyeszt és emel
a képzelet időtlen ritmusa.”*

(Szabó T. Anna)

A képzelet időtlen ritmusa
játszik velem most. És ráébredek,
hogy Kézdin, itt, a végeken, lehet,
meg fog jelenni a Gyermek maga.

Meg fog jelenni majd, és széna zizzen,
s a lég selyem-illattal lesz tele,
apám s anyám is ott lesz, és a tippem:
mind leülünk, s én játszom majd Vele.

Mind leülünk és játszunk majd Vele,
játszunk életet, játsszuk a halált,
játszunk humort, játszunk tragédiát.

S így más időbe süllyeszt és emel
a képzelet, a szép fantázia,
kinyújtván felénk, óvva kis kezét,
ránk mosolyog majd fentről Mária.

KAF EMLÉKE

amikor költő megy
az égbe fel
millió angyal
énekel...

(2024)

CIPŐ KÉSZÜL...

A cipész lábszíjjal ráhúzatja a kaptafára, a cipészkalapáccsal megkalapálja a talpat. Majd kájppal a ráma után igazítja, a farásporral körülreszeli. Cirkliivel körüljelzi, s gyíren leheftolja. A betegágyban sem lábszík, sem cirkli. Az öreg suszter felemeli a kezét, s utánozhatatlan pontossággal elkezd varrni, használja láthatatlan szerszámait. Sovány, inas kezei makacs kitartással varrnak, míg a cipő el nem készül. Aztán a már napok óta mozdulatlan karja lehanyatlik. De az utolsó cipő elkészült. Ez a legszebb. Már nem is emberi erő, akarat készítette. Elnyűhetetlen...

Kotormán Norbert: Figura